

ПОТУЖНІ ЗАЛПІ і яскраві кольори

“Чому Небесний Батько не прибере гучні шуми?” — запитала Шарлотта.

Хезер Салліван
(Ґрунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася у США.

Шарлотта ненавиділа гучні шуми! Їй не подобалося, як звуки стукали у вухах або відлунювали у неї в голові. Навіть знаючи, що вона в безпеці, вона відчувала напруження, коли чула гудіння машин, вигуки натовпу або стукіт барабанів.

А ще Шарлотті *геть* не подобалися феєрверки! Її сім'я багато що перепробувала, аби заспокоїти її, коли лунали гучні шуми. Тато купив їй спеціальні навушники, що захищали від шуму. Коли гримів грім, мама ховалася з нею під покривало. І сама Шарлотта молилася про допомогу, щоб не боятися.

Усе це допомагало. Але вона все ще лякалася гучних звуків.

“Сьогодні ввечері ми підемо в парк на особливе шоу з феєрверками, — сказала мама до Шарлотти. — Ти б хотіла піти?”

Шарлотта скривилася. “Феєрверки такі гучні!” “Ти вже піросла і тепер тобі може сподобатися дивитися феєрверки, — сказала мама. — Там будуть усі твої друзі. Ми навіть можемо взяти твої спеціальні навушники. Як думаєш, може варто спробувати?”

Шарлотта зітхнула. “Гаразд. Гадаю, я спробую”. Шоу феєрверків у парку почалося чудово. Шарлотта з друзями бігали по траві, разом їли смаколики і грали в ігри. Невдовзі небо стало темним. Шарлотта сіла і одягла навушники, а тоді занепокоєно дивилася на небо.

БУХ! БУХ! БАХ!
Серце Шарлотти забилося швидше, а груди стиснуло. Вона підскочила і намагалася втекти геть подалі від бахкання, яке лунало навколо.

Мама побігла за Шарлоттою і взяла її за плечі. Вони знову сіли на землю, і мама тримала її в обіймах. По обличчю Шарлотти котилися сльози.

“Ти злякалася. Мені шкода, що так сталося, — сказала мама, — Я поруч”. Давай зосередимося на кольорах, щоб ти не так сильно звертала увагу на звуки. Що бачать твої очі?”

Шарлотта глибоко вдихнула. “Я бачу золотий, червоний і зелений колір”.

“Тепер задій свій ніс, — сказала мама. — Які запахи ти відчуваєш?”

“Я чую запах диму і трави, — сказала Шарлотта. — І попкорну!”

“Які інші відчуття ти можеш задіяти саме зараз?” Шарлотта заплющила очі. “Я їх відчуваю. Коли феєрверки вибухають, я відчуваю тремтіння у грудях”.

“А на смак щось відчуваєш?” — запитала мама.

Шарлотта висунула язик. “Ні, я не можу спробувати феєрверк на смак”. Вона засміялася.

Усе, що відбувалося, зацікавило Шарлотту. *Як люди роблять різні кольори? — дивувалась вона. — Чому феєрверки вибухають? Як вони утворюють різні фігури?* Тепер феєрверки вже не здаються такими страшними.

“Мамо, феєрверки — дивовижні!” — сказала Шарлотта.

Коли того вечора мама вклала Шарлотту в ліжко, дівчинка запитала: “Чому Небесний Батько не відповідає на мої молитви, коли я прошу Його прибрати гучні звуки?”

На якусь мить мама замислилася. “Небесний Батько не завжди прибирає те, що нас лякає, — сказала вона. — Іноді Він допомагає нам подивитися на щось по-іншому або посилає людей, які допомагають нам заспокоїтися”.

“Саме так Він допоміг мені сьогодні ввечері!” — сказала Шарлотта.

“Авжеж! — усміхнулася мама. — Ти пішла на шоу феєрверків, незважаючи на те, що тобі було страшно. Тоді Небесний Батько допоміг тобі заспокоїти твої страхи. Він також допоміг тобі побачити красу феєрверків, використовуючи інші відчуття”.

Шарлотта пригадала яскраві кольори в небі й усміхнулася. Їй все ще не подобалися гучні звуки. Вони досі викликали в неї страх. Але вона знала, що Небесний Батько завжди може допомогти їй бути сміливою. ●

“Не бійся; бо Я з тобою” (Ісаїя 41:10).